

15 e trefaldighet

Psalmer: L170, Ps 73, L169, L161, L167

Texter: 1 Kung 17:8-16, 2 Kor 12:7-10, Matt 11:27-30

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matt 11:27-30

Allt har min Far överlämnat till mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern, inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

28 Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. 29 Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, 30 för mitt ok är mildt och min börda är lätt."

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen

Efter att Jesus instiftat nattvarden höll han ett mycket trösterikt tal till lärjungarna. Jesus fortsatte sitt tal under deras vandring ut till Getsemane där Jesus senare på natten skulle bli förrådd och gripen. Vi kan läsa Jesu avskedstal i Johannes evangelium kapitel 14, 15 och 16. Innan de kom till Getsemane trädgård höll Jesus också en förbön för lärjungarna och alla som genom deras ord skulle komma till tro. Förbönen har vi i Johannes 17:e kapitel. Den har kallats Jesu översteprästerliga förbön. Jesus inleder bönen med dessa ord: *"Far, stunden har kommit. Förhåll dig till din Son, så att Sonen kan förhåll dig till dig. 2 Du har gett honom makt över alla människor, för att han ska ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom. 3 Och detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.* Gång på gång upprepar Jesus denna viktiga undervisning: att han fått all makt i ett gott syfte – för att ge evigt liv. Och det viktigaste i livet är att vi känner Fadern, den ende sanne Guden och den han har sänt, Jesus Kristus. Detta är det eviga livet. Jesus gav den undervisningen tidigare under sin vandring tillsammans med lärjungarna som vi hör i vårt evangelium för idag, och han återkom till den i missionsbefallningen före sin himmelfärd. Jesus har fått all makt för att människor ska bli frälsta. Genom ordet och dopet får vi trons kunskap om den ende sanne Guden och den han har sänt Jesus Kristus. Då saknas oss inget för det är det eviga livet.

Jesus undervisar om samma sak i vår text, och vi börjar redan vid vers 27: *Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.* När Jesus säger att allt har blivit överlämnat åt honom, eller då han säger att han fått all makt, så syftar han på sin mänskliga natur. Det är åt hans mänskliga natur allt har blivit överlämnat. Till sin gudomliga natur är Sonen evig, allsmäktig, allvetande,

oföränderlig, han äger all ära osv. Ingenting kan läggas till eller tas ifrån den gudomliga naturen. Men från det ögonblick Guds Son blev människa överlämnades allt åt honom också såsom människa. Hela Guds fullhet bor i honom som i sin egen kropp. Människosonen har fått gudomliga egenskaper. Jesus har också såsom människa all makt, all ära, all vishet. Han har fått makt över alla människor. I Johannes 5:e kapitel får vi lära oss att han fått makt att uppväcka döda och hålla dom och ge liv. I Kolosserbrevet heter det om honom: *I honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda*. Om vi ska lära känna den ende sanne Guden så ska vi inte söka vishets och kunskaps skatter hos levnadskonstnärer, eller i främmande religioner, eller vårt eget inre, i meditation eller yoga, inte heller bland forskare och vetenskapsmän, eller bland framstående politiker och ledare, utan hos Jesus Kristus och i hans ord, dvs Skriften.

Det bara Gud som känner Gud. Det heter: *han, den salige, ende Härskaren, konungarnas Konung och herrarnas Herre, som ensam är odödlig och bor i ett ljus dit ingen kan komma, och som ingen människa har sett eller kan se. Honom tillhör ära och evig makt! Amen*. Eller som Jesus säger i vårt stycke: *ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för*. Kunskapen om Gud finns endast hos Gud. Men Gud vare tack att han stigit fram ur sitt ljus dit ingen kan komma och uppenbarat sig för oss så att vi i någon mån kan känna honom. Guds uppenbarelse av sig själv är vår enda källa till kunskap om honom. Var har då Gud uppenbarat sig och var ska vi söka kunskap om honom?

Ja, Gud har uppenbarat sig i skapelsen. Av skapelsens under förstår vi att Gud är alltings skapare och härskare. Men naturen kan inte ge oss den frälsande kunskapen om Gud. Den finner vi bara i Sonen, i Kristi lära, i Skriften så som Jesus säger: *Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för*. Och på ett annat ställe heter det: *Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud, och är hos Fadern, har gjort honom känd*. Av naturen eller utifrån förnuftet kan vi aldrig komma fram till en frälsande kunskap om Gud. Den naturliga gudskunskapen lämnar oss alltid med ett ont samvete. Vi blir medvetna om att vi inte gjort vad vi borde och därför måste Gud straffa oss. Så långt kan vi komma av oss själva, men inte längre. Men Jesus ger oss den frälsande kunskapen om Gud. Den uppenbaras i evangeliet och förkunnar att vi har en nådig Gud för Kristi skull. Detta är den frälsande kunskapen om Gud: vi har en nådig Gud för Kristi skull.

Jesus uppenbarar Guds nådiga sinnelag för oss när han fortsätter och säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila*. För vår frälsnings skull ska vi komma till Jesus och han vill att alla ska komma till honom: *kom till mig alla...* - evangeliets löfte gäller alla människor utan undantag eller inskränkningar. När Jesus säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga*

bördor innebär det inte att Guds nåd bara gäller vissa människor, nämligen de som arbetar och bär på tunga bördor. Nej, evangeliets inbjudan gäller alla och Gud är nådig mot alla och förlåter allas synder för Kristi skull. Det heter ju: *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser...* Och på ett annat ställe heter det om Jesus att han är försoningen inte bara för våra synder utan för hela världens. Att Jesus här uttryckligen riktar inbjudan till dem som arbetar och bär på tunga bördor beror på att evangeliet är ämnat för sådana och det är bara de som tar emot evangeliet. Det hör till att rätt dela lag och evangelium att rikta budskapet till dem det angår. Den tunga bördan är det onda samvetet som aktiveras av lagens dom. Men alla som har ängsliga och förskräckta samveten får inbjudan att komma till Jesus: *Kom till mig...så skall jag ge er vila.*

Förr drog vi ofta upp gränsen mot synergismen, men jag vet inte om alla nu vet vad som menas med det. Det var i alla fall viktigt i början av vår kyrkas historia och är väl det fortfarande. I alla fall innebär synergism i det här sammanhanget att människan samarbetar med Gud på sin egen frälsning. Frälsningen är inte helt och hållet Guds verk utan resultatet av ett lyckat samarbete. Synergisterna uppfattar lagens befallningar och evangeliets inbjudan på samma sätt. De menar att en uppmaning är meningslös om vi inte kan göra det. När de hör lagen säga "du skall" så drar de slutsatsen att då kan vi det också, om än svagt och vacklande. Och när de hör evangeliets inbjudan: *kom*, eller evangeliets uppmaning: *tro* så uppfattas det på samma sätt. De tänker att en sådan inbjudan eller uppmaning är meningslös om vi inte har någon förmåga att komma eller tro. Det måste alltså finnas en förmåga hos människan som kan samverka med Guds kraft till frälsning. Men det är förnuftets slutsats och inte alls i enlighet med Skriftens undervisning.

Lika lite som lagens befallning "ni ska vara heliga som Herren er Gud är helig" bevisar att vi kan prestera gudomlig helighet av egna krafter, lika lite bevisar evangeliets uppmaning "kom" att vi kan komma till Kristus av egna krafter. Nej, när evangeliet uppmanar "kom" så är dessa ord kraftiga och verksamma och gör så att vi kommer till Jesus. Ordet är verksamt på samma sätt som när Jesus sa till Lasarus i graven "kom ut". Orden vara verksamma och uppväckte honom och förde honom ut. Lasarus medverkade inte till det av egna krafter – han var ju död.

Jesu uppmaning "kom till mig... så ska jag ge er vila" är evangeliets inbjudan. Det skapar själv att vi kommer. Och att vi kommer beror inte på vår förmåga utan Guds dragkraft, som Jesus säger på ett ställe: *ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom.* Denna insikt om att vår frälsning står i Guds hand borde få oss att sätta vårt hopp, tillit och förtröstan till Gud. Det borde göra oss som tror på Jesus helt trygga. Han har inbjudit oss och Gud har dragit oss till honom, inte för att sedan avvisa oss utan för att ge oss vila. Det är en vila från egna verk, det är en vila i förtröstan på Kristi frälsningsverk.

Jesus fortsätter nu och lär oss om det kristna korset som följer på tron: *Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.* Genom tron på Kristus har vi fått rätt att bli Guds barn och blivit arvtagare till evigt liv. Men denna härlighet syns inte så länge vi lever här i världen. Nej, här i världen möts vi ofta av samma förakt och lidande som kännetecknade Jesu liv här på jorden. Kristna blir föraktade och nedvärderade för sin tros skull, rent av förföljda på många håll här i världen. Dessutom angriper Satan oss med motgångar och sjukdomar som han gjorde med Job, eller med frestelser som han gjorde med Jesus. Dessutom måste vi kämpa mot våra egna onda begär. Allt som vi får utstå för att vi är kristna, för trons och bekännelsens skull, kallas ”Kristi kors” eller ”ok”. Men det är ett mildt ok och hans börda är lätt jämfört med lagens tunga börda. Det onda samvetet och lagens förbannelse är en olidlig börda som ingen orkar bära. Men Jesus har gjort oss fria. Han har gett oss ro för våra själar. Genom tron på honom har vi frid med Gud. Därför är Kristi kors som följer på tron ingen tung börda utan ett mildt ok och en lätt börda. Ja, vi kan till och med som Paulus glädja oss och berömma oss under korset: *vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss. Amen.*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, tack för att du sänt din helige Ande att kalla oss genom evangelium, helga och bevara oss i den rätta tron. Att ha fått lära känna dig är det största i våra liv. Vi tackar dig för friden i ditt rike – att vi kan vara trygga mitt i en orolig värld. Amen.